

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 60 fillér.
3 óra . . . 1.80 fill.

Vidéken:

óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Deák Ferencz-u. 18. sz.,

hová minden levelezés

és egyéb küldemény

czimzendő.

Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: Schaberl József.

Kéziratok nem adatnak vissza.

Öngyilkossági kísérlet a kaszárnyában

Világos.

Kolozsvár, aug. 14.

Tegnap mult ötvenhárom esztendeje, hogy lehanyatlott a magyar szabadság ragyogó csillaga, ott — Világosnál. Mohács, Várna, és Mohi pusztá után ez volt ezer esztendő alatt a legszomorubb napja a magyarnak.

Ugy kellene lennie, hogy gyászlobogók lengjenek ezen a napon a paloták ormain a kunyhó fedelein, gyász zsolozsmák hangozzanak ki a templomok hajóiból és feketébe öltözött magyar hölgyek küldjenek imát a magyarok Istenéhez, aki e rettenetes csapás sulya alatt is tudott annyi erőt önteni leigázott népébe, hogy az elsirassa halottait, azok porából újra ébredjen fel-tamadjon.

„Világosnál a huszárok könyeztek.“

Honvédek, huszárok, ifju és agg daliák, kik zokogva borulnak le a földre s boldogoknak vallották azokat, akik a vérrel megszentelt rög alatt pihenve, immár örök némaságban porladozó áldozatai levének nemzeti

szabadságuk szent ügyének.

Két nagyhatalomnak összes hadereje kellett ahhoz, hogy a magyarra ráboruljon ezelőtt ötvenhárom esztendővel ez a gyásznap. De a letűnt félszázad fátyolán keresztül is szabadsághős elődeink dicsősége ragyog reánk, mint a felhőkön áttörő szivárvány rezgő fénye. Az a dicsőség, mely előtt még bukásában is tisztelegve vonták ki kardját a világ akkori legnagyobb hatalmasságának elnyomásunkra küldött katonája: az orosz.

Most ötven három esztendeje. Diadalmas harcok hősei lerakták az ellenség véréből még párolgó kardjaikat, azután várták a börtönt, a bitót, a gyilkos golyót, mely hazájukért dobogó szívüket átalúti. És bekövetkezett. Félszázad, hejh! hosszú ideje a keservnek, de még sem elég a feledésre. Könybeborult emlékeztünk odaér hozzátok ezer csatát végigküzdött leventék s megcsókoljuk a házáért kapott sebeitek helyét. És oda jár minden-hova, ami — még te utánad következett — Világos. Az

aradi Golgothának kilencz bitójához s mély megilletődéssel borul le azon a szent helyen, ahol négy magyar tábornok golyóktól kiontott vére hullott a zöld füvel betakart avarra.

De gyakorta újból és ismét fel fakadnak a nemzet vérző sebei. Gyógyírt kell keresnünk reájuk, az emlékezetnek balzsamát. S találunk-e azt most virágos mezőiden Világos?

Keressük, keressük A segesvári sikon, Budának várában, s az aradi Golgothán.

Keressük, keressük ...

„Katoná dolog!“

— Reggeli levél. —

Kolozsvár, aug. 14.

Ha a kaszárnyák sötét világába olykor-olykor beviláglik a Manlicher tüzfénye, semmi különös nem történik csak az, ami már oly megszokottá vált és ami éppen gyakorisága miatt rászolgált arra a stereotip reflexre, hogy: „Katoná dolog!“ Hogy aztán mire a gyér füst teljesen széteszlik kevesebb lesz egygyel a legénység száma, hogy megint kidőlt egy gyöngé szivü, áldott magyar fiú a három esztendő sorból, hogy kisebb már a falu munkásainak csapata — az megint nem okoz gondot senkinek, legfel-

jebb csak a kaszárnya inspekciós könyve gazdagodik egy jelentéssel és ott a sárréti kis faluban egy öreg, napbarnult házaspár törüli le könnyeseppjeit kiaszott kezeivel, arczáról...

Olyan megszokottá lett már a „katoná dolgok“ eme válfaja, hogy komolyan elmélkedni föltötte nem is tartják érdemesnek az arra hivatott körök. Hej! pedig de sok jóra való munkás-kéz hiányát érzi meg a három esztendő multán ez az árva ország.

Mi, akik a hétköznapi elfáultság köpenyében szárazan vesszük tudásul a statisztika beszélő számait, talán nem is aggódunk a katoná öngyilkosságok miatt, ha konkrét tényekkel nem látnók bebizonyosodni azt, hogy míg a honvéd ezredekben öt évenként alig fordul elő egy ilyen szomorú eset, a kaiserliches und königliches, osztrák-magyar armádiában átlag minden hét három napjára egy öngyilkosság esik. És miért e megdöbbentő arány? Mintha a mi pénzünkön élőködő fekete-sárgák halált esküdtek volna fiaink ellen, hogy a königrázi és más csaták vereségeit eként bosszulják meg az apákon ...

Mindenesetre könnyet fakasztó elkoresodásunk tünete. Hónatyáink, amily hévvel tesznek szent fogadalmat választások idején, később épp oly indolenciával térnek napirendre a katonák kizsárolásának hírére. És hol marad ilyenkor az a sok becsületes páriája a népnek, akik figyelmeztették őket, hogy tartóznak valamivel választóik-

TÁROZA.

A fogatlan öregasszony.

Irta: Reich Péter, Cornél.

A „Kolozsvári Ujság“ tárczája.

Bár már éjfél utánra járt az idő, Defregois Raoul még dolgozott a méceses gyatra világánál. Páris már ébredett. A külváros élénkületi kezdett a tejesasszonyok csengős kocsijukkal az elárusítók egy-egy kiáltással zavarják meg az éjjeli csendet.

Raoul jogász és vizsgálatra készül. Padlásszobájában didegve jegyezget, majd feltekint munkájából, neki dült szalmából fonott széke hátának, nagyot nyujtozkodik, kinyujtva sovány lábát, önmagával kezd beszélgetni.

— Az áldóját e sok paragrafusnak. Soh' sem birkozom meg velük! Jó hogy van egy maradék pipa dohányom, mit utolsó soumon vettem! Másképp pipaszó nélkül elálmosodnék, megfagnék e farkasordítóban.

Előveszi hosszuszáru cserépipáját, kirázva belőle a régi hamut a vörös téglaburkolatra, — megtölti s mielőtt rágyujtana az ablakhoz megy kezét dörzsölgetve, hogy gémberedett ujjait kissé életre keltse.

— Huh! De ronda ködös ez a Páris. Ha nem szégyenleném párisi létemre hát azt mondanám, hogy utálok, undorodom már tőle! Gyomrom kong az ürességtől, akár a „vörös macska“ vendéglő üres hordója. Jól esnék már ennem valami meleget. Apropos, hisz még hideg éték sem nyomta ma meg a gyomromat. Na meg az Isten sem akarja tán, hogy egyik hi-

vója, bár legyen kissé Tamás is koplaljon 48 órátegyhuzamban.

Télviz ideje volt, s a fiatal jogász vékony zubbonyban, didergett. Arca ijesztő a méceses vörös lángjánál. Kiálló pofacsontjával, nehány szál sörtés bajuszszal, ajka balszegletén mély forradással, valóságos Lomroso-féle betörő typus. Hangja azonban teljes ellentéte külsejének, gyengéd, mélyen rezgő.

— Csak ne lennék oly veszettül éhes. Az a Claude biztosan bezabált mára. Tudj' a manó mi lelte ma reggel. Folyton reszketett mint a nyárfa levele. Keveset szólt, kevesebbet a rendes kevésnél is. Ha szólni kezdett, akkor is körül nézett, nincs e valaki közelünkbe. Halk hangon mintha az ijedtség szoritotta volna össze a torkát, tördelve bizonytalanul mondá, hogy sajnálja nagyon az öregasszonyt ...

Majd elhallgatott megint. Melyik öregasszonyról beszélt? Tán csak nem arról a fogatlan banyáról? Különben nem is volna csoda, ha az volna az ő ideálja, hisz olyan ferdén nem látta még gondolkodni embert. Aztán megis kérdezte, hogy tudok-e titoktartó lenni? Hogyne tudnék vele szemben az lenni.

Öt rugták ki az udvarias consilium alleundival az egyetemről, pedig én loptam el az aranyórát. Hiába mondtam később, hogy engem is rugjanak utána, mert én voltam a tolvaj. Rám mordult a rektor s melegen ajánlotta, hogy tartsam, jobban mondvá fogjam be a becses számát. Az ügy elaludt már s legjobb esetben én is kiröpülök. A mig él Claude nem árurom el őt az akasztófa alatt sem. Alighogy elvégezte mondkáját, óriási ütéstől a zár lepattant az ajtóról s az ajtó be-

nak, hogy kötelesek vedelmükre kelni és ezt a legszentebb, legmagasztosabb kötelességet nem hajtják végre, mert hiányzik belőlük a becsületérzés, vagy amit mutatnak, az is csak egy talmi kitörése a sáfár lelkületnek. Judás csók, mely haszonra les . . .

Hol van a bosszuálló szitytya nép, a lovagias magyar nemzet? Aki azelőtt karddal kezében törülte le a szégyent, ma hidegvizes borogatásokat rak fájó testrészéire, ahová az osztórák csapott öklével. Horvát, rutén, szerb, oláh goromba szavakat ökröndözve döfi oldalunkat és mi nyájas fejbőlintással türjük a sérelmet. Nem sujt a szitytya-kar és nincs benne élet még ekkor sem, ha valamelyik náció halálba üzi a nép fiait...

Üres frázisokkal, hangzatos jelszavakkal nem tehetünk semmit e dolgok érdekében. És vajjon mikor jön el az idő, hogy kilépjünk a tett mezejére és mint értéktelen söpredőket tartsuk el utunkból a militarizmus tév-tanainak védbástyáját? . . .

Mikor jön el e kór?

Örült anarchista.

Kolozsvár, aug. 14.

Nagy ribillió színhelye volt tegnap délután a városház hátsó kapuja előtti térség. Embersoportok tolongtak az utcán, s minden arcon az izgatottság és a rémület kifejezése ült.

A városban ugyanis elterjedt a hír, hogy a tanácsi épületet egy anarchista fölakarta robbantani s most is ott ögyeleg a közelben, hol a téli színházat, hol az egyetem, hol a városházát fenyegetve véstjósító szavaival.

Auarchistát ugyan nem látott az egybesereglett embercsoport, de annál több rendőr kutatott a merénylő után, kit még maga a bűnügyi rendőrfőnök is anarchistának vélt.

Mintegy három órai szakadat-

dült. Raoul úgy megijedt e furcsa kopogtatástól, hogy a szájából kirepült a pipa s ő maga is majd hogy hanyatt nem esett.

Claude volt, neurastheniás Claude, kit örökké borongós kedve miatt melanholiás tinóknak neveztek társai. Sápadtan, beesett szemmel, kuszált arcvonásokkal, tétovázó léptekkel lépett be. Kalap nélkül jött, hajja összeborzolva, vadul forgó szemét kimeresztette. Bizalmatlanul nézett körül a csepp padlásszobában.

— Az ördög hordaná el az irhátat te szomorú tinó. Majd kitört a hideg rajtam udvarias kopogtatásod miatt. De Claude mondd! Mi lelt! Claude! Te örült vagy!

Csitt! szólt Claude, megfogva Raoul karját és őt magához rántotta! azt mondd! . . . tudsz hallgatni . . .! Megöltem a fogatlan szobaasszonyomat! Tudod! . . . Kinek oly véres volt a foghúsa . . . Emlékszel! . . .

lan nyomozás után végre öt óra tájban egy elzúllott, rongyokba foszlott, mintegy 40—45 év körüli férfit kísérték a rendőrök Deák Ferencz-utcán a rendőrségi épület felé. Szemeit ijestően forgatta s csak nagy megérőltetéssel sikerült visszatartani attól, hogy neki ne rontson a báméskodóknak, kikre trágár szavakat szólt.

A rendőrségen megállapították, hogy az anarchista egy elmebeteg Szamosújvári napszamos, kit, mint közveszélyes őrut, a megfigyelő osztályba szállították.

Nevét nem sikerült megtudni.

Öngyilkossági kísérlet a kaszárnyába.

Kolozsvár, aug. 14.

A Marsfiak lakta falak között ritkán kerül nyilvánosságra egy-egy brutálítás. Ilyenkor hosszasan foglalkozik vele a közvélemény a nélkül, hogy valamilyen következtetéssel módját tudná ejteni a szanalásnak. Sőt nemhogy erre képes volna, de ha a sajtó a hézagos értesülések révén nem a valóságnak mindenben megfelelően publikálja az esetet, úgy sorát veszi a hivatalos czáfolat és nem egy esetben sajtó pernek is elébe nézhetünk. Mindezek dacára bő a halmaz, melyből adatot válogat a napi krónikás, aki még a legféltettebb *felsőbb-tílatom* ellenére is módját találja kaszárnyák titkaihoz féni.

Minap történt, hogy az 51-es háziezred napigyakorlaton volt a Plecska-völgybe. A nyári nap teljes hévvel tüzött alá, de ebben nem láttak a fák árnyékában hűsülő „tiszt urak“ akadályt arra, hogy a legénységgel ne végeztessenek *órák hosszúig tartó laufsritt-übungot*, csupán pár másodpercnyi pihenéssel.

Mkor ezt az asszonyt először láttam . . . Mily ideges lettem? Hát arra emlékszel-e, mikor eljöttél hozzám, ott együtt olvastuk Poe Edgárnak „Az áruló szív“ novelláját? Ebben az a fiatal ember megölt egy öreget, mert ennek egyik szeme hibás volt, mely az ifjút önkívületi állapotba hozta . . . Azóta nem nyughattam . . . Ma egyedül volt! Este bejött hozzám . . . Jó éjt kívánt! Rám viesoritotta véres foghúását! . . .

Megöltem később . . . A hosszú zsebkéssel . . . Te adtad nekem! Egyet sikoltott s azt hörögte . . . Claude ifjúr! Miért tette ezt?? Ezzel vége volt . . . Nézd! Egész véres az ingem . . . Nyakán volt bőrszékeny csörgő arannyal! . . .

Ezzel elhallgatott . . .

— Claude, miért ölted meg?

— Nem tudom!!

(Vége következik.)

A második negyedórán, mikor a legderekből legénye is az ezrednek már csak alig-alig vezethette a csapatot, *Kerekes Mihály* beresztelki közlegény kidült a sorból, amit látva az őrmester, azonnal melléje ugrott és tovább futni kényszerítette a kimerült fiut.

Kerekes szembezállott fel-lebbvalójával, sőt végső elkésredésében bántalmazni akarta.

Midőn a legénység hazaérkezett, bajtársai figyelmeztették a súlyos következményekre, melyeket maga után von az ellenszegülés. Kerekes emiatt annyira megrémült, hogy egy alkalmas pillanatban mellébe lőtt fegyverével. A golyó súlyos sérülést ejtett a szerencsétlen fiun, kit most a csapatkórházban ápolnak.

Fölépüléséhez kevés a remény.

Mindenütt, hol megfordulunk, kérjük követeljük a „Kolozsvári Ujság“-ot, a polgárság érdekeinek bátor, szókimondó, harczosát.

HIREK.

Kolozsvár, aug. 13.

— **Király ódák.** Mátyás király emlékezetét nemcsak a Fadrusz szobra, s annak ezer változatban alkalmazott képmása őrzi és hirdeti, hanem a szívekben is él a Mátyás kultusz. Nemcsak él, de kitör és pedig leggyakrabban többször rimben tör ki. A rimnek elkészítettnek ódának, melyek azt követelik, hogy az egész világ olvassa, s babért nyujtsa érte a költőnek. Egyik, még ezidőszerint aligha ismert nevű helyi poétának a napokban öt filléres levelező-lapot véve elé, megezimezte ekként: Tekintetes Fadrusz. Szobrász urnak Mátyás Király szobor Tervezője Bpest. A lap másik oldalára pedig ezt az epistolát kanyarította: Tekintetes Fadrusz Szobrász urnak. A legnagyobb tisztelettel fordulok somrommal jószágához e tekintetbe, hogy én egy igen szegény fiatal ember a leleplezésre egy alkalmi verset csináltam. Óhajtanám, a vers felett a szobor rajzot alkalmazni s így pár filléren eladni, tudom nem fogja ezt töllem megtagadni, de mégis jóindulatu szíves sorait kérem: különben még a tavasszal már jelent igy meg egy szegény ember kiadásban, ki maga árusította azokat kiváló tisztelettel. Sch. József. A levelező-lapot a posta kivitte a Fadrusz naphegyi palotájába, hol jószívű művész napokon keresztül törte a fejét azon, hogy a kolozsvári poéta mit akarhat tőle. Utoljára borítékba tette, s leküldötte egyik kolozsvári barátjának, hogy csináljon vele a mit épen akar.

— **Kiöntött a Szamos.** A tegnap és tegnapelőtti esőzések következtében a Szamos annyira megduzzadt, hogy a város határán kívül, hol sekélyebb a meder — kiöntött. Vetésekben kárt nem tett. A hatóság egy

előre nem látható katasztrófa elhárítására megtette a szükséges intézkedéseket.

— **A kolozsvári mentő-egyesület külföldi ismertetése.** A kolozsvári Önkéntes Mentő-Egyesület kiválóan teljesített működéséről részletes és pontos ismertetést olvasunk most egy külföldi szakfolyóiratban. A Leipzig-ban megjelenő „Zeitschrift für Samariter und Rettungswesen“ 13. számában egy ezikk jelent meg dr. Konrád Dániel tollából, mely humanus intézményünknek ismertetését tartalmazza és alaposan tájékoztatja a külföld érdeklődő köreit is, hogy az emberbaráti feladatok teljesítésében, a humanizmus műveinek gyakorlásában nem marad hátra társadalmunk sem és mindenkép lépést tart a művelt nemzetek ily irányu törekvéseivel. A cikk röviden vázolja az egyesület tíz éves történetét, megismerteti szervezetét, berendezését, munkálkodását, vagyoni állapotát és végül részletes statisztikát közöl az egyesület 10 évi működéséről.

— **Világítási mizeriák.** Rég tisztában van azzal mindenki, hogy érdemes tanácsunk mennyire csügg a polgárság érdekein. Bedugott fülekkel fogad minden kérést ami a polgárság lokális helyzetének javítására irányul, s ilyen indolenciával viselkedik a világítás kérdése iránt is. A naptár játsza itt a főszerepet, s eltekintve a nagy díjtól, amit a polgárok világítás címén fizetnek, örökös sötétség uralja az utcákat. Még a Monostor-utcán sem látni borús időben három-négy lámpánál többet. Bizony ideje volna már gyökeres reformálás alá venni a miserabbilis állapotot.

— **Késelő fiu.** Deák János és Szabó István alig töltötték be tizennegyedik életévüket, de máris kifogástalan biztonsággal kezelik a zsebkést. A két „barát“ tegnap együtt játszadozott szülőiknek Minorita-utcai lakásán. E közben összeszólkóztak, s mert Deák erősebb volt társánál, őt a földre tiporta és hátába szurt egy 12 centiméter hosszúságú zsebkést. A súlyosan sérült fiu sebét a mentők kötözték be.

— **A piac rendezése.** Ilyen czim alatt egy cikkben soroltuk elő annak a rendőri intézkedésnek látványait, hogy a vidéki elárúsítók, csak a reggeli piacon adhatnak tul áruikon. A külváros dolgos, munkás népe eként meg van fosztva attól, hogy a háztartásnál szükségelt cikkeket kora reggel, mielőtt még munkába távozott volna, a lakás előtt elhaladó vidékiektől beszerezhesse. Közleményünk nem hozta meg a várt eredményt s a drákói rendeletet még nem módosították. Hisszük, hogy a főkapitány e második fölszólásra belátja a külvárosiak panaszáinak méltányos voltát és intézkedni fog, hogy ezek az adófizető polgárok se legyenek

elzárva a házi szükségletek kedvező beszerzési módjától.

— **Szociálista gyűlés.** A kolozsvári szociáldemokraták vasárnap f. hó 17-én délután a Lövdében nagy gyűlést tartanak. Napirend: Mit akarnak a szociáldemokraták. Előadó: *Tatai Gyula* Budapestről.

— **Felülfizetések.** A kolozsvári kőmivességek szakegyletének legutóbb tartott táncmulatságán jegyeiket kiváltották, valamint felülfizettek az alábbiak: Pfandler Ottomár 10 kor., Bukovszki Géza 6 kor., Pongrácz Vilmos, Molnár András 5—5 kor., Konez Ernő, Boros József, Pongrácz István, Bányai István 4—4 kor., Hunvald Lipold 1 kor. 40 fill., ifj. Fülöp József 1 kor. 40 fill., Fekete József 1 kor., Székely István 80 fill., Suthof Jenő 60 fill., ifj. Papp Sándor, Konez Sándor, Szilágyi Albert 40—40 fill., N. N. 20 fill. A szakegylet választmánya ez uton is köszönetet mond a felülfizetőknél.

— **Harcászati czéllövészet.** Tussai Gábor alkapitány, mirt a főkapitány helyettesse, értesíti a közönséget, hogy a helybeli 21. honvéd gyalogezred folyó augusztus hónap 22-én az Elővölgyben harcászati czéllövészetet fog tartani, ezért figyelmezteti a közönséget, hogy az esetleges szerencsétlenség kikerülésére végezt, a megnevezett helyen és napon minden forgalomtól tartózkodják.

— **Gyilkosság.** Székesfehérváron Bernáth Julia 69 éves vén leányt tegnap reggel lakásán halva találták. A szobában az asztalon egy levelet találtak, melyben az van írva, hogy öngyilkos lesz. A levelet jobban megvizsgálták és kitűnt, hogy az irás hamisítva van. A körülmények pedig határozottan arra mutatnak, hogy meggyilkolták. A vén leány rokona Günther képviselőnek. A nyomozást erélyesen folytatják.

— **A bécsi rablógyilkos elfogatása.** Megirtuk tegnapelőtt, hogy a bécsi rudolfsheimi kerületben meggyilkolt Julich Vilma tőzsdetulajdonosnő gyilkosát, Senckl Antal személyében elfogták. Elfogatása, alkalmával találtak nála egy vadölő kést, 50 darab különféle sorsjegyet, nagyon sok bélyeget, aranyfüggőt, gyűrűt és karkötőt, mely mind az öreg kisasszony tulajdonát képezték. A inge vérfoltos volt. Több ember fölismerte benne azt az egyént, aki napokig a tőzsde körül ólalkodott. Senckl szombaton éjjel, huszonegy órával a gyilkosság után a práterbe ment s egy mulatóhelyen táncolt és sokat evett-ivott. Vasárnap hajnalban leült egy padra, melyet „öngyilkosok padja”-nak nevez-

nek, mert alig mulik hét, hogy valaki meg ne ölné magát rajta. Itt aztán feltűnt egy rendőrnek, aki feléje közeledett, a legény azonban futásnak eredt de a rendőr elfogta és több rendőrtársával nagynehezen leteperzte. Az elfogott köszörüs tagadja, hogy ő követte el a rablógyilkosságot, azonban a nála talált értéktárgyak bizonyítják, hogy ő a tettes.

— **Leszurták az utcán.** Páduában tegnap Tekin lelkészt az utcán egy asszony megtámadta s tizenöt késszurást ejtett rajta. A pap meghalt.

— **A körmendi botrány.** Körmendi lakosságát még most is izgalomban tartja a leány-iskola hallatlan botránya. Annál is inkább, mert erősen közeledik a beiratkozás ideje és a szülők hallani sem akarnak róla, hogy leányaikat e kompromittáló hírű iskolába bebocsássák. Körmendi városbírája tehát értekezletet hívott össze, amely megállapodott abban, hogy az iskola szigorú reformját fogja kérni a minisztertől. A reform szerint a leányiskolában csakis női tanerőket alkalmaznak. A leányok és fiuk iskolarészét egymástól szigorúan elválasztják és az igazgató nem fog belakni az intézetben. A férfitanárok pedig nem mehetnek be majd a leányok tanóráira. Körmendi város képviselőtestülete e hónap 8-án üdöttséget menesztett Rátótra Széll Kálmánhoz azzal a kéréssel, támogatón a kultuszminiszternél azt a kérésüket, hogy a fiu-iskolát válaszsza el a leányiskolától és helyezze át külön igazgatás alá, továbbá változtassa át a fiu-iskolát reáliskolává. A miniszterelnök nagyon szívesen fogadta a körmendieket és kérésük támogatását megígérte.

— **A zsákba varrott kis leány.** Fiumében az Adria-társaság Szapáry nevű hajóján, amely tegnap indult el Nápolyból Marseilleba, az áruk között zsákba varrva egy kis leányt találtak. A leányka előadta, hogy őt Campa Máriának hívják, egy Nápoly melletti helyiségből való és pénz hiányban így akarta őt családja Marseilleba nagybátyjához szállítani.

— **Elfogott rablóbanda.** Vágszered lakosságát hosszabb ideig rettegetben tartotta egy betörőbanda, melynek tagjait sehogy sem bírták kézrekeríteni. A szeredi csendőrség hosszas kutatás után végre nyomára talált és négy nap, négy éjjel üldözte a gyanuba fogott személyek vezetőjét, aki azonban bámulatos ügyességgel egérutra talált a nyomozó csendőrök elől. Patta község határában azonban egy paraszt asszony figyelmessé lett egy a buzaföldön bujkáló gyanus kül-

sejű emberre, akit a csendőrök azután nagynehezen kézrekeríthettek. Kiderült, hogy az illető Baranyai István, ki Vágszereden és Sopornán számos betörést követett el. Később sikerült a társat is kinyomozni, Ondrey Gáspár többször büntetett csavargó személyében.

— **Meghíusult rablás.** Tegnapelőtt nagy pénzszállítása volt az egri postahivatalnak. Több mint 120.000 korona készpénzt szállítottak az éjjel induló személyvonattal Budapestre egy külön zsákban lepecsételve. Amint a vonat Füzés-Abonyba ért, a mozgóposta vezetője a kocsi elején levő lépcsőre ült friss levegőt szívni, mert óriási hőség volt a kocsi belsejében. Ezt az időt használták fel a tolvajok arra, hogy behatoljanak a kocsi belsejébe megrabolni a postát. Tervük azonban szerencsére nem úgy sikerült, mint akarták, mert a pénzt tartalmazó zsákot ott hagyták és helyette két, üres levelet tartalmazó zsákot vittek magukkal. Beggel a sinek közt találták meg a zsákokat a szétszórt levelekkel együtt.

Színház és Művészet.

Váljunk el. Rossz idők járnak a sétatéri arénára. Olmos eső, hideg, majdnem minusz jelzésű esték temperaturája alatt siet nap-nap után a nyári színház megfogyott közönsége, hegy elfoglalja helyét. S bár tegnap sem kedvezett külön időjárás a muza hajlékának, szép számú közönség vett részt Sardou vigjátékának előadásán, hogy bucsut mondjon Tanay Frigyesnek, a vendégszereplőnek, ki az ő csodálatos geniálitásával alakította Gratignan Adhemar szerepét. Tegnap is sok tapsot aratott s mindvégig méltó ünneplésben részesítette a közönség. Mindjárt mellette Halmi Margit tűnt ki. Halmi ezuttal egy külön oldalról mutatta be tehetségét, mely előtt mi mindig elismerőleg hajoltunk meg. A szépséges Cypriennet nem is képzelhetjük el helyesebb formában, mint ahogy ő játszotta meg tegnap. Hévíz, báj, a női remek megfejthetetlen szépsége — sokszor az elragadtatásig fokozott mérvben — lüktetett játékában. A tapsból neki is kijutott. Jankó Abigélről, valamint Tompáról, Szakácsról, Dezsériről és Heltairól is elismerőleg kell megemlékeznünk.

Aranylakodalmom. Rákosi és Beöthy rég nem adott hazafias színműve szombaton új kiáll-

tással kerül színre. A kedvelt darab, melyből Szakács rendezése mellett naponként próbálnak, elsőrendű szereposztással megy. A női főszerepet ezuttal játsza nálunk először Tóvölgyi Margit.

Operett repris. Souppé rég pihentetett operettjére „A pajkos diákok”-ra készül a személyzet. Az operett szerepeit: Szabó Mariska, Gergely Giza, Fenyvesi Margit, Kassai, Hunfi és Megyeri igazgató fogják játszani.

Színházi műsor:

Péntek: A postás fiu és huga.
Szombat: Aranylakodalmom.
Vasárnap: Viola az alföldi harmadik.

NYÁRI SZÍNHÁZ.

Kolozsvár, csütörtök aug. 14-én

Kurucz Feja Dávid.

Történelmi színmű 4 felvonásban.
Irtá: Fényes Samu.

SZEMÉLYEK:

Feja Dávid — — Szakács
Fejáné, az anyja — — Laczkó
Judit, a felesége — — Palotay
Böske — — — — Hegedüs
Ráskayné — — — — Tóvölgyi
Gábor — — — — Tompa
Czitő Péter — — — — Dezséri
Esze Tamás — — — — Kassai
Petneházy Dávid — — — — Vécsei
Caraffa Antonio — — — — Szentgyörgyi
Dr. Mirobolán — — — — Ligeti
Bolond — — — — Papp
Korpás, gróf — — — — Krasznai

Kezdeté este 1/2 8 órakor.

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Nyílttér. *)

Nyílt kérdés Merza Jánoshoz!

Egy hirdetést tett Ön közzé a helyi lapokban, mely szerint az Ön bérletében álló halásztérületi jegyek az *Általános munkásbetegségélyező pénztár* irodájában szerezhetők be. Mint a kérdéses egyet elnöke kértem Öntől, milyen jussal adta közre hirdetményét, s miért hozza kapcsolatba az elnökségem alatt működő egyetletet az Ön magánérdekeivel?

Kolozsvárt, 1902. aug. 14.

Kőváry József,

az „Ált. munkásbetegségélyező pénztár” elnöke.

*) E rovat alatt közöltékért nem vállal felelősséget a Szerk.

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

● teljesen feloszlik. ●

30, 40, 50%-al leltári áron alól

eladatnak:

Férfi öltönyök — — 4 frttól kezdve
Fiu öltönyök — — — 2 frttól kezdve

Gyermek öltönyök — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó.

Apróhirdetéseink beküldésének megkönnyítésére levelezőlapokat bocsájtottunk ki, melyek 25—50 és 75 fillérért kaphatók a „Globus“, a „Ludasi-féle“ és a „Büchel“-féle dohányárudában.

APRÓ HIRDETÉSEK

felvételnek lapunk kiadóhivatalában

Kolozsvárt, Deák Ferencz-utca 18. szám alatt.

Apró hirdetések előre fizetendők. E rovatban minden szó egyszeri beiktatása 2 fillérbe kerül, vastagabb betűkből 4 fillér. Bőrmontetlen levelek és jelzések nem fogadtatnak el.

LEVELEZÉSEK.

Barna jogász. Levele van a kiadóhivatalba.

Jenőké! Édes gyöngyvirágom, miért nem írsz. Mindennap kávéházban látlak és nem tekintesz felém. Irjál egyetlen szerelmem. Csókol „Cziczád“.

Kálmán. Mondja csak aranyos, miért haragszik? Miért nem jön? Levelet várja a magácska „Rongyosa“.

Melyik barna ifju tanitna meg engem a csók művészetére, az írjon „Lilike“ czimen a kiadóba.

Bogár szemű, intelligens leány, oly művelt, szőke bajszu fiatalember ismeretsége után vágyik, aki alanyi poéta is. Választ e rovatba kér. „Abránd“.

Férjhezmenni óhajtok egy olyan középkori szőke, vagy barna, de csinos férfihoz, aki 20.000 korona hozományomhoz megfelelő vagyonnal rendelkezik. Választ e rovatba kérek. „Kökörösinnek“.

Hölgyeim! Az élet viharában megedzett lelkű, de érzéketlen szívű 22 éves művelt ifju vagyok. Szembe nézek bármilyen ve-

szedelemmel. Ki volna Önök közül kész megismertetni velem az érzelmi világ ideális hitét? Csak előkelő hölgyek ajánlatára reflektálok. Levelet a kiadóhiv. továbbít. „Toreador“ czimen.

Pess, csinos és bátor férfi vagyok, ugy mondják. Idegen lévén e városban, ez uton keresek disztिंगvált hölgytársaságot. Levelet „Gentry“ czimen kérek e lap kiadóhivatalába. (Jelezve a rovatban.)

Egy intelligens fiatal ember, házasság czéljából,

ösmeretséget óhajt kötni egy ifju nővel, ki 10—12 ezer frt. hozománnyal rendelkezik. Csakis komoly ajánlatot kérek a kiadóhivatalba „Szolid“ czim alatt.

Egy uri leánynak, ki az anyagi érdekeket nem keresi, rabszolgája tudnék lenni. Én egy 28 éves hivatalnok vagyok. Levelet a kiadóba kérek „Titoktartó“ czimen.

Magas, szőke asszonnyal szeretne ismeretséget kötni egy barna fiatal ember. Ha akad egy szőke tündér, ugy kérem írjon

választ és pedig a kiadóba „Róbert“ czimre.

A gorle madár nem csi-csergi oly hévvel szerelme dalát párjának, mint a milyen hü imádója lennék egy szép, de főleg kedves leánynak. A ki páruul szegődni akar, az írjon e lap kiadóhivatalához „Madár“ czimen.

Szerelmemmel boldogítanék egy csinos szakácsnét, avagy egy szép szobaleányt. Levelet „Szerelmemmel“ czimen a kiadóba kérek.

Fekete asszonyt, kit mult kedden az ipartestület

emeleti terméből figyeltem, megismerni óhajtanám. — Önzetlen barátságot biztosítok vár kegyes szőrt. „Szőke lovag“ czimen várom levelét a kiadóhivatalba.

KINÁLAT:

Egy jóra való s megbízható iparos, ki három tagu családból áll, egy alkalmas házmesteri állást elfogad. Czim a kiadóba.

Bukott tanulókat sikeresen vizgáztat tanításban gyakorlott, jérelves joghallgató. — Leveletet „Vizsga“ czimre a kiadóba kérek.

992. szám. 1902. végreh.

Árverési hirdetmény.

Alulirt bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a kolozsvárvárosi kir. járásbírósnak 1901. évi szept. 1. 1021/4. számú végzése következtében Fisch Géza javára Barry Árpád és neje ellen 100 kor. — fill. s jár. erejéig elrendelt 1902. évi ápril hó 25-én fogatosított kielégítési végrehajtás után lefoglalt és 1542 kor. — fill.-re becsült következő ingóságok, u. m.: butorok, kávéházi felszerelések, tekepálya, stb. nyilvános árverésen eladatnak.

Mely árverésnek a fenti kir. járásbírósnak 1902-ik évi V. I. 615/2. számú végzése folytán fenti tőkekövetelés és egyéb törvényes járulékaik erejéig Kolozsvárt, Ferencz József-ut 12. sz. alatt leendő eszközösére 1902. évi szeptember hó 1-ik napjának délelőtti 10 órája határidőül kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t. cz. 107. és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérőnek szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az árverezendő ingóságokat mások is le és felülfoglaltatták, s azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t. cz. 120 §. értelmében ezek javára is elrendeltetik.

Kelt Kolozsvárt, 1902. évi aug. hó 9 napján.

29.

Ligeti József,
kir. bir. végrehajtó.

Hetenként

10—12 koronát

kereshetnek munkanélküliek és idősebb asszonyok.

Bővebb felvilágosítást kiadóhivatalunk ad.

Eladó vagy kiadó

Kolozsvárt egy jó forgalmu, csinosan berendezett

VENDÉGLŐ

kerthelyiséggel és tekepályával együtt. Bővebbet a kiadóhiv.

Eladó

A volt két ágyu fogadó és tüzér istálló és vasaló kovács műhely lebontásából kikerülő

építési anyagok fedélfa, deszka,

építési téglá, ajtók, ablakok, kerítések, kapuk a hely-

színén eladók. Ezenkívül egyéb régi anyagok a közbizághiddal szemben

anyagok.

levő telepünkön kaphatók.

Erdélyrészi építő társaság.

28 5—5

Legolcsóbb és
Legdiszesebb

hirdetések

felvállaltatnak lapunk

kiadóhivatalában.

DONOGÁN GERŐ

Kolozsvárt, Rudolf-ut 45. sz. saját ház.

Telefon szám. 456.

valódi tiszta házi
BOROK

szállítója.

Értesitem a t. cz. borfogyasztó közönséget, kirándulókat, multság rendezőbizottságokat, a kik kitünő tiszta valódi bort akarnak élvezni azt nálam a legmesszebb felelősség mellett beszerezhetik a legelőnyösebb áráért.

Különös figyelem! Miután, mint minden téren, ugy a borkereskedésben is nagyobb verseny keletkezett, azért ajánlom a minőség szem előtt tartását. Boraim csakis elsőrendű hírneves nagy termelőktől szereztem be, ennél fogva minőség tekintetében versenyen kívül áll, kérem ebbeni szives meggyőződésüket.

A legolcsóbb árák a mai naptól kezdve:

Erdélyi jó asztali 1 liter	34 kr.	—	—	—	10 liter vételnél	30 kr.
Pál Andrásné termése kőmáli finom asztali 1 ltr.	40	10	„	„	34	„
Érmelléki pecsenye bor 1 liter	40 kr.	—	—	—	10	„
Csemege bor küküllőmenti rizling, a katolikus Status	termése 1 liter	50 kr.	—	—	10	„
Gyógy bor, 4 éves a katolikus Status termése, igen erős	1 liter	60 kr.	—	—	10	„
Erdélyi piros, igen erős	1 liter	50 kr.	—	—	10	„
Saját égetésű borseprő pálinka	1 liter	1 frt	20 kr.			

Ezen árák bárhova haza szállítva készpénzfizetés mellett értendők. Üvegek 15 napra kölcsönkép adatnak. **Hordószámra olcsóbb árák.** Ismét eladók kedvezményben részesülnek. **Telefonon megrendelhető** és minden időtájban hazaszállítatik. Tisztelettel

23—*

Donogán Gerő borkereskedő.